

Adsbølsangen

Mel.: ”Hvor er min kone?”

Danmarks hjerte, vi nok synes,
at man kunne Adsbøl kalde,
og vi mener én som alle,
uden af os selv at prale,
at der intet sted i Norden,
ja, end ikke her på jorden,
bedre sted kan findes, end vores lille by.
Vi har alt her, hvad man ønske kan,
marker, skov, en lille smule strand.
Ved sommertid står alt i flor,
i skønne haver, blomster gror.
Når hr. Vinter bringer sne og vind,
glædes her så mangt et barnesind,
men bedst ved vores by, vi tror,
det er de men'sker, som her bor.

ADSBØL, hva' ellers? Lyder det fra syd og fra nord
ADSBØL, hva' ellers? Synger vi alle i kor.
ADSBØL, hvor ellers? Det er det sted her på jord,
hvor vi allerhelst vil være, her ved Nybøl Nor.

Vores kirke som et vartegn
midt i byen kønt her ligger,
og ved bækken følfod kikker
mildt til høje træer, der nikker,
mens de tavse gennem år'ne,
følger med i byens hverdag.
ved, at her i Adsbøl
man sammen har det rart.
Samles vi til alvor og til fest,
er det klart, da er vort klubhus bedst,
ja, ung og gammel her så kan,
hygge sammen alle mand.
Vi hinanden gerne hjælpe vil,
gi'r en fremstrakt hånd, et lille smil,
så derfor priser vi vort sted,
hvor vi hinanden kommer ved:

ADSBØL, hva' ellers? Lyder det fra syd og fra nord
ADSBØL, hva' ellers? Synger vi alle i kor.
ADSBØL, hvor ellers? Det er det sted her på jord,
hvor vi allerhelst vil være, her ved Nybøl Nor.